

Shree Nisargadatta Samadhi Charitable Trust, Mumbai

श्री निसर्गदत्त समाधी चॅरिटेबल ट्रस्ट, मुंबई द्वारा प्रकाशित त्रैमासिक

NISARGAVAANI

निसर्गवाणी નિર્સર્ગવાણી **निसर्गवाणी**

वर्ष २ रे अंक : ५ वा (जुलै ते सप्टेंबर २०२६)

Year 2nd Issue 5th (July - September 2026)

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वराः।
गुरुःसाक्षात् परब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः॥

गुरुपौर्णिमा

आणि

**प्रथम वर्धापनदिनाच्या
हार्दिक शुभेच्छा!**

**प्रथम
वर्धापनदिन
विशेषांक**

ಸಂಪಾದಕ

ಡಾ. ಧೀರಜ್ ಸರ್ವದಾಸ್ : +91 988131421

ವಿಜಯ ನಗರ: +91 9403707936

ಸ್ಥಿತಿ ಧೋರಣ್: +91 8698863395 ತುಷಾರ್ ನಾಯ್ಕ: +91 8369105437

ವಿನ್ಯಾಸ

ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ತಂಡದಿಂದ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ರೈಸ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವೆಬ್‌ಸೈಟ್: www.nisargadattasamadhi.in

ವೆಬ್‌ಸೈಟ್: nisargadattasamadhitrust2025@gmail.com

ಲೇಖನಗಳಿಗಾಗಿ ಮನವಿ

ಯಾವುದೇ ಜರ್ನಲ್ ಸಂಭಾವ್ಯ ಬರಹಗಾರರ ಲೇಖನಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ, ನಮಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ನಾವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಥಗಳನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿಸರ್ಗವಾಣಿಯು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯಾಪಕ ಶ್ರೇಣಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಅದರ ವಿವಿಧ ಸಂತರ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಬೋಧನೆಗಳು, ಅವರ ವಿಧಾನಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳು, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಬೋಧನೆಗಳು, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮದ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಪದ್ಯಗಳು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣ ಮತ್ತು ಒಳನೋಟಗಳು, ಕವನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯ ಓದುಗರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ.. ನಮ್ಮ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯು ಸ್ವತಃ ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಸಲಹೆಗಳು

ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯಂತೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಬೇಕು (ಸುಮಾರು 750 ಪದಗಳು), ಮಧ್ಯಮ (ಸುಮಾರು 1500 ಪದಗಳು) ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ (ಸುಮಾರು 2300 ಪದಗಳು) ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇವೆ.

ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಇ-ಮೇಲ್ ಮೂಲಕ

nisargavaani240125@gmail.com ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ

ಸಂಪಾದಕೋಯ

ಹೊಸ ಯುಗ: ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಸವಾಲುಗಳು

ಪ್ರಸ್ತುತ ಯುಗವು ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ (AI), ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅಭೂತಪೂರ್ವ ವೇಗದ ಮಾಹಿತಿ ವಿನಿಮಯದ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಮಾನವಕುಲವು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿದೆ, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ, ಸಂವಹನವನ್ನು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಗಮನಾರ್ಹ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ, ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಚಂಚಲ, ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಒಂಟಿತನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗವು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ, ತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿರತೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಯಶಸ್ಸು, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಹಲವಾರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ, ಖಿನ್ನತೆ,

ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಭಯ, ಉದ್ಯೋಗದ ಅಭದ್ರತೆ, ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಒತ್ತಡ, ಹದಗೆಟ್ಟ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಬದಲು, ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಚಂಚಲ ಮತ್ತು ಅಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಇತರರ ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ, ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮದೇ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಲ್ಪವು ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿದೆ. ಭೌತಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ, ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವು ಇಂದಿಗೂ ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. “ನನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವೇನು?” ಮತ್ತು “ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ?” ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹಲವಾರು ತೀವ್ರವಾದ ಜಾಗತಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ, ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಆರಣ್ಯ ನಾಶ, ನೀರಿನ ಅಭಾವ, ಜೀವವೈವಿಧ್ಯದ ನಾಶ, ಯುದ್ಧಗಳು, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುಸಿತವು ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ನಿರ್ಣಾಯಕ ವಾಸ್ತವಗಳಾಗಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೂ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಹಬಾಳೆ, ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಭಾವನೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳು ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯ ನಡುವೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಅಂತರವು ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಆಳವಾದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಭೂತ

ದುಃಖವು ಬಾಹ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ತಪ್ಪಾದ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ (identity) ಭಾವನೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಶರೀರ, ಮನಸ್ಸು, ಒಂದು ಹೆಸರು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಈ ತಪ್ಪಾದ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಅಹಂಕಾರ, ಆಸೆಗಳು, ಭಯಗಳು, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭದ್ರತೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಸೀಮಿತ ಅಹಂನೊಂದಿಗಿನ ಈ ಸುಳ್ಳು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ವಭಾವದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಲೋಚನೆ, ಭಾವನೆ, ಆಸೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವದ ಮುಂಚೆ, “ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ” (I Am) ಎಂಬ ಸರಳ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಸುಟ್ಟು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಯಾವುದೇ ಹೆಸರು, ರೂಪ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಜಾಗೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದೆಂದರೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಮರಳುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಕಾರ, ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯು ಬಾಹ್ಯ ಆಚರಣೆಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಕೀರ್ಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಈ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜರು ಕೇವಲ ‘ಸಾಕ್ಷಿ’ಯಾಗಿ (witness) ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆಲೋಚನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಡಗುತ್ತವೆ, ಭಾವನೆಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ; ಆದರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಹಾದುಹೋಗುವ ಘಟನೆಗಳಾಗಿ ನೋಡಲು ಕಲಿತರೆ—ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ—ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಭಯವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕರಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವ ಬದಲು, ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬರು

ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ತೀವ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವಾದ ನಿರಂತರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಆತಂಕದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳು ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಈಡೇರಿದ ಆಸೆಯು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಈಡೇರದೆ ಉಳಿದರೆ ದುಃಖವು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವು ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವದ ಜಾಗೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಳಗೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ, ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೇಗೆ ಬದಲಾದರೂ ಅವನ ಆಂತರಿಕ ಸಮತೋಲನವು ವಿಚಲಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಹಾರಾಜರ ಅದ್ವೈತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಳವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಶೋಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಒಂದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿಯು ಆಳವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಯಾಂತ್ರಿಕರಣ (automation) ಮತ್ತು ಉದಯೋನ್ಮುಖ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ವಿವೇಕ, ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಯಾವುದೇ ಯಂತ್ರವು ಎಂದಿಗೂ

ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಾಗೃತಿಯ ಮಹತ್ವವು ಕ್ಷೀಣಿಸುವ ಬದಲು ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯು ಅವನನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವದ ಜ್ಞಾನದತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಇವೆರಡರ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಮನ್ವಯವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಯು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು “ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ” ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಮೀಸಲಿಡುವುದರ ಮೂಲಕ, ಆಲೋಚನೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬರು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿರತೆ, ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪರಿವರ್ತನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಪ್ರಭಾವವು ಕುಟುಂಬ, ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೊಸ ಯುಗದ ಸವಾಲುಗಳು ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಲ್ಲ; ಅವು ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವ (identity) ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಬಗೆಗಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ. ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಯು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವುದರಿಂದ, ಮೈಯಕ್ತಿಕ ದುಃಖವನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವದಿಂದ (resilient) ಕೂಡಿರಬಹುದು, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಜಾಗತಿಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು

ಎದುರಿಸಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯು ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಜೈ ಸದ್ಗುರು.

ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ” ಡಿಜಿಟಲ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕವನ್ನು ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮಾ 2025 ರ ಶುಭ ದಿನದಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷ ತ್ರೈಮಾಸಿಕವು ಎರಡನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮಾ 2026 ರಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಈ ವಿಶೇಷ ಸುಂದರ ಕವರ್ ಅನ್ನು ಸದ್ಗುರು ಭಕ್ತ ಶ್ರೀ ಭಾರತಭಾಯಿ ಶಿಂಪಿ, ಜಲಗಾಂವ್ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಸಮಾಧಿ ಚೆರೀಟೆಬಲ ಟ್ರಸ್ಟ್

Nisargavaani

ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ

ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ

ನಿಸರ್ಗಬಾನಿ

YEAR 2 ISSUE NO. 5

JULY - SEPTEMBER 2026

ರೂಪಗಳು

- ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ಜೊತೆ ಒಂದು ವರ್ಷಡಿಜಿಟಲ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ
- ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಪಠ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಇಲ್ಲಿದೆ:
ಪಾಲ್ ವರ್ವಿನ್ಸ್ಕಿ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್
 - ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ
- ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್'

ನೌಸರ್‌ಗವಾಣಿ ಜಕ್ರೂತೆ ಒಂದು ವರ್‌ಷಡೂಜೂಟಲ್ ತ್‌ರಕ್ಪಿಮಾಸೂಕ ಪತ್‌ರೂಕೆ

ಜನವರಿ 2022 ರಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಸಮಾಧಿ ಮಂದಿರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು 2024 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಟ್ರಸ್ಟ್ ರಚನೆಯೊಂದಿಗೆ, ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದು ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಾಗಿ ಅಧಿಕೃತ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಅನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಅದರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಇಂಚೆಗೇರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಲವಾರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರ ಬೋಧನೆಗಳು, ಪ್ರವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲು ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು, ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಈ ಉಪಕ್ರಮದ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳನ್ನು ತಲುಪಿವೆ. ಇಂದು ಕೂಡ, ಇಂಚೆಗೇರಿ ಪರಂಪರೆಯ ಹೊರಗಿನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಿಂಬರಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು

ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸಂತರ ಜೀವನ, ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿಯಮಿತವಾದ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ, ಅರ್ಧವಾರ್ಷಿಕ ಅಥವಾ ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು.

ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಭಾರಿ ವೆಚ್ಚ, ಪ್ರತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಓದುಗರನ್ನು ತಲುಪಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೊರತೆ, ಮತ್ತು ಅಂಚೆ ಹಾಗೂ ಕೊರಿಯರ್ ಸೇವೆಗಳ ಮರುಕಳಿಸುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಈ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ರೂಪವೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಯಿತು. ಡಿಜಿಟಲ್ ನಿಯತಕಾಲಿಕವನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟ್ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಪ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ಓದುಗರಿಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಡಿಜಿಟಲ್ ರೂಪವು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳು ಇದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಇದು ಯಾರಿಗಾದರೂ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ, ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಓದುಗರು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದಾಗ ಇದರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬಹುದು.

ಭಾರತ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಓದುಗರ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಭಾಷಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, 'ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ'ಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಬಹುಭಾಷಾ ವಿಧಾನವು ನಿಯತಕಾಲಿಕವು ಗರಿಷ್ಠ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಲು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಈ ಬೋಧನೆಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

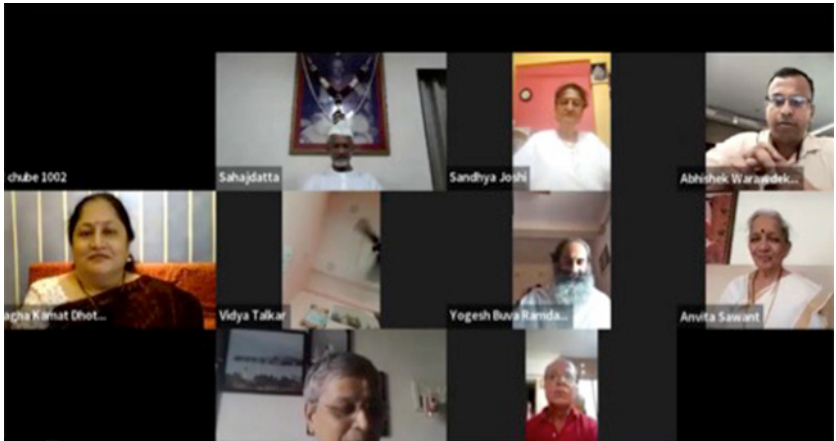
ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರು ಲೇಖನಗಳು, ನೆನಪುಗಳು, ಅನುವಾದಗಳು, ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಡಿಜಿಟಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದು. ಇದು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರ ಮತ್ತು

ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ಪರಿಚಯದಿಂದಾಗಿ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊಸ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಹಯೋಗವು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಓದುಗರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಮೂಲಕ, ಈ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ, ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ, 'ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ'ದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ರೂಪಗೊಂಡು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ಪವಿತ್ರ ಸಂದರ್ಭವಾದ 2025 ರ ಜುಲೈ 10, ಗುರುವಾರದಂದು, ಸಂಜೆ 5:00 ರಿಂದ 6:00 ರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಆಡಿಯೋ-ವಿಶುವಲ್ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಸಮಾರಂಭದ ಮೂಲಕ 'ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ'ದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

(ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಸರುಗಳು: ಚುಬೆ , ಸಹಜದತ್ತ, ಸಂಧ್ಯಾ ಜೋಶಿ, ಅಭಿಷೇಕ್ ವರಾವ್ಡೇಕರ್, ಅನಘಾ ಕಾಮತ್ ಧೋತ್ರೈ, ವಿದ್ಯಾ ತಲ್ಲಾರ್, ಯೋಗೇಶ್ ಬುವಾ ರಾಮದಾಸಿ, ಅನಿಷ್ಠಿತಾ ಸಾವಂತ್, ಡಾ. ಧೀರಜ್ ಸರ್ವಜ್ಞ)

ಈ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭವು ಇಬ್ಬರು ಗಣ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳ ವರ್ಚುವಲ್ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಸಜ್ಜನ್ಗಢದ ಸಮರ್ಥ ಸೇವಾ ಮಂಡಳಿಯ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಯೋಗೇಶ್ ಬುವಾ ರಾಮದಾಸಿ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಸಹಜದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡ ಆಡಿಯೋ-ವಿಶುವಲ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದಿರುವ ಡಾ. ಸಂಧ್ಯಾತಾಯಿ ಜೋಶಿ ಅವರು ದಿಕ್ಸೂಚಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಒಳನೋಟವುಳ್ಳ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಳ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದವು, ಹಾಗೂ ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಂಚಿಕೆಯ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿದವು.

ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕೀಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಮಾತುಗಳು ಉಪನಿಷತ್ ಕಾಲದ ಪ್ರಾಚೀನ

ಭಾರತೀಯ ಮುನಿಗಳ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ನಿಜವಾದ 'ವೇದಾಂತ ಕೇಸರಿ'ಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಸತ್ಯದ ಗಂಭೀರ ಘೋಷಣೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ, ಮಾಯೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರದೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಆಕಾಂಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಅವರದೇ ಆದ ದೈವಿಕ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವತ್ತ ಅವರನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ನಿಸರ್ಗವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ, ಈ ಅಮೃತತ್ವದ ಸಾರವನ್ನು—ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ಮುನಿಗಳ ಶಾಶ್ವತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು—ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ, ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವ ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯಾದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ—ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅವತಾರಗಳು, ಮುನಿಗಳು, ಸಂತರು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಜನ್ಮತಾಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಂದು ಕೂಡ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾತ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾತ ಗುರುಗಳು ನೀಡಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ವೇದಾಂತ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ.

ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಯ ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಕೊಡುಗೆದಾರರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಸಮಾಧಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಹಲವು ಅಮೂಲ್ಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಜಿಜ್ಞಾಸು ಆಂಟೋನಿಯೊ ಪ್ಲಾನಾ ಅವರು ಈ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದೇಶಿ ಕೊಡುಗೆದಾರರೆಂದರೆ ಲಂಡನ್ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ

ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬರಹಗಾರ ಎಲ್ಕಿನ್ ಮೆಂಗುಸೋಗ್ನು.

ನಾಗಪುರದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಮೋದ್ ಪಾರ್ಖಿ; ಪುಣೆಯ ಶಿರೂರಿನ ಚಾಂದ್ಲರ್ ತಾರಾಚಂದ್ ಬೋರಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರೊ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಲಲಿತ್ (ನಿವೃತ್ತ); ಕೊಲ್ಹಾಪುರದ ಡಾ. ಸುಧೀರ್ ಫಡಕೆ; ಪುಣೆಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಅನುರಾಧಾ ಮಾತ್ತೆ; ಸಮರ್ಥ ಗಣಪತರಾವ್ ಮಹಾರಾಜ್ ಕಣ್ಣೂರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಅನಂತ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ; ಶ್ರೀ ಮಯೂರ್ ಯಾದವ್; ತಾಣೆಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಮಲ್ ಯಾದವ್; ಸಮರ್ಥ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಪಡೆದಿರುವ ನವಿ ಮುಂಬೈನ ಡಾ. ರಸಿಕಾ ತಮ್ಮಾಂಕರ್; ಮುಂಬೈನ ಶ್ರೀ ಸಾತಮ್; ಡಾ. ಸಂಧ್ಯಾ ಜೋಶಿ; ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಡಾ. ಅಶುತೋಷ್ ರಾರಾವಿಕರ್; ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿದಾಸ್ (ಬಾಬಾಜಿ ಸಾವಂತ್); ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ನೇತ್ರಾವಳಿ; ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಹೇಮಲತಾ ಕೊಲಾರಕರ್ ಅವರು ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗೆ ನೀಡಿದ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಿಸರ್ಗವಾಣಿಯ ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಯ ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ಚಿಂತನಶೀಲ ಮುಖಪುಟಗಳನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ, ಸದ್ಗುರುಗಳ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಅನುಯಾಯಿಯಾದ ಜಲಗಾಂವ್ ಶ್ರೀ ಭರತ್ಪಾಯಿ ಶಿಂಪಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಮುಂಬೈನ ರೈನ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಯೋಗೇಶ್ ಜಿ ಶರ್ಮಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು, ಮಹಾರಾಜರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಆಳವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಯ ಆಕರ್ಷಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಪುಮುಖಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಮೂಲಕ ನಿಸರ್ಗವಾಣಿಯ ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಿಸರ್ಗವಾಣಿಯ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಮಂಡಳಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅವರ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ

ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಹಿತೈಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಡುಗೆದಾರರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಆಳವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

— ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಘಾ ಕಾಮತ್-ಧೋತ್ರೈ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಸಮಾಧಿ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್,
ಮುಂಬೈ
10 ಜುಲೈ 2026

ಸದ್ಗುರು ಭೌತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ! ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿ,
ಜ್ಞಾನವರೂಪ. ಆ ಗುಣವಲ್ಲ, ಆಕಾರ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ಗುಣ,
ನಿರಾಕಾರ. ಅವರ ಹುಟ್ಟು ಮರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

— ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು

ಪಾಲ್ ವರ್‌ವೌಸ್‌ಚ್ ಮತ್‌ತು ನೌಸರ್‌ಗದತ್‌ತ ಮಹಾರಾಜ್

ಈಗೊಂದಲಮಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಯೊಬ್ಬರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ, ಫ್ರೆಂಚ್ ನಟ ಮತ್ತು ಪತ್ರಕರ್ತರಾದ ಪಾಲ್ ವರ್‌ವೌಸ್ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಮಕಾಲೀನ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗಿನ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಮುಖಿ ಭೇಟಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ...

ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಡೌಗ್ಲಾಸ್ ಹಾರ್ಡಿಂಗ್ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದಾಗ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದ ಡೌಗ್ಲಾಸ್, “ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್” (ನಾನೇ ಅದು) ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಿಟ್ಟರು. ಅದರ ಓದು ನನ್ನನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿತು. ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಆಳವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು, ಜೊತೆಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ನೀಡಿತು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ, ನಾನು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಪುಟವನ್ನೂ ತಿರುಗಿಸದೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ; ಅದು ನನಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಹಾರದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ನನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು

ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಗಂಟಲ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ದಿನಗಳು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಖಾತರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

[...] ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಸಭೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತಾಹ ಮತ್ತು ನಾಚಿಕೆ ಎರಡನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ನಾನು ಕಡಿಮೆ ಚಾವಣಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಜನರು ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ದೇಹವು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮತ್ತು ತೆಳ್ಳಗಾಗಿತ್ತು, ಅವರ ಚರ್ಮವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು; ಅವರ ಕೈಸನ್ನೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಚುರುಕಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರು. ಇಂದು ನಾನು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಆಗ, ನನಗೆ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ ನೋಡುವಂತಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ, ಮರೆಯಲಾಗದ ನೋಟವದು. ಆ ನೋಟ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಕತ್ತಲೆಯು ಕರಗಿಹೋದಂತೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದ್ದೆ (ನಗ್ಗನಾಗಿದ್ದೆ). ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇದು ಉಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅನುಭವ.

ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡು ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ, ಮಹಾರಾಜ್ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು: ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ? ನಾನು ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ? ನಾನು ಯಾರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ?

ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು ಮಹಾರಾಜ್; ಮತ್ತು ನಾನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಹೃದಯಾಳದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ, ಆದರೆ

ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಅಂತ್ಯವು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು, ಅವರ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಾನು “ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ಪ್ರತಿದಿನ” ಎಂದೆ. ಆಗ ಅವರು, “ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಬಳಸಿದ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಿಗೂ, ನೀನು ಯಾರು ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಗುರುಗಳೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಭೇಟಿಯು ಕೇವಲ ಆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನನಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುದು ಈಗಾಗಲೇ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಚುರುಕುತನವು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಂತಿತ್ತು; ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಅವರ ಉತ್ತರಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವಿರಾಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅನುವಾದಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಊಹಿಸಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ತಡೆಯುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಯಂಸ್ಫೂರ್ತಿಯು, ಆ ಮಾತುಗಳು ಮಿದುಳಿನ ಆಲೋಚನೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಬಡವನಾದ, ಮಾಜಿ ರೈತನಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತನಲ್ಲದ ಆ ಸರಳ ಸಂಸಾರಿ ಮನುಷ್ಯ (“ನಾನು ಬಹುತೇಕ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ” ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು), ಅತ್ಯಂತ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಂದರ್ಶಕರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂರ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

[...] ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು; ತಮ್ಮ ಅನುವಾದಕರು ಕೆಲವು ಕಟು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮುಜುಗರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, ಬೇರೆ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ವಿವರಿಸಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಅವರನ್ನೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಒಂದು ನಿಷೇಧಿತ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರು ಹವಾಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಅವನತಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನೋವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು (ಅವರು ಯಾವುದೇ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ). ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಪಾದಗಳ ಬಳಿ ನಾನೇನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಹೆಚ್ಚಿನದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಭಯಗಳ ಕಣ್ಮರೆ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ನಾನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

“ನೀವು ದೇಹ-ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ರೂಪಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಬಯಸುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಬೇಡಿ, ಅವುಗಳ ಮೂಲದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ!”

ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: ಆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ತಳಹದಿ. ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು: “ನೀನು ಕೆಲವು ಸಮಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ. ನೀನು ಏನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ (ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ) ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳು!” ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನಾನು ದಾಟಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಈ ಮಾನಸಿಕ ಮಟ್ಟದ ನಿರಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ತನ್ನ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಆಘಾತಗೊಳಿಸಿತು.

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೂಡಿದಾಗ, ಅವು ತಮ್ಮ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದವು: ಅವು ಒಂದು ಅಸಂಬದ್ಧ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದ್ದವು, ಅದರ ಗೇರ್‌ಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬಹುದಿತ್ತು. ನಾನು ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಆ ರೀತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಅಗೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಲೆಯ ನೆರಳುಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಿ

ಅವುಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಶ್ರಮಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜ್ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. “ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ...! ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದವು. ದೇಹ-ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸು... ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ‘ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದು ಒಂದು ಉಪಸ್ಥಿತಿ, ನೆನಪಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ರೂಪವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಸನೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ನಂತರ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳು!”

ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಮಹಾ ಶುದ್ಧೀಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬಯಸಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಿರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾವಿರಾರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ, ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವ ಕೋಣೆಯ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದು—ಅದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಾಗ— ತೀರಾ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ, ಒಂದು ಸಂಜೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ (ಬೆದರಿಕೆಯಾಗಿ) ಬದಲಾಯಿಸಿದರು: “ನಾಳೆ ಇದು ರಂಗಭೂಮಿಯಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ: ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೇ ಮಾತುಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದು!” ನಾನು ಒಂದು ಘೋರವಾದ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದೆ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ನಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ: “ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು?” ಅದು ಅವರನ್ನು ನಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಷರತ್ತುಗಳಿಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಉಳಿಯಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು: “ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೀರಿಕೊಂಡರೆ, ಅವು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕುಂಟುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಮುಳ್ಳನ್ನು

ನಿನ್ನ ಪಾದದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಸೂಜಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಮುಳ್ಳನ್ನು ತೆಗೆದ ನಂತರವೂ ನೀನು ಸೂಜಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ನಿನಗೆ ಏನು ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾಯಿತು?” ಅಥವಾ ಹೀಗೆ: “ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಸಾಬೂನಿನಂತೆ, ಅವು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸುವ ಜ್ಞಾನದ ಪದರಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ; ಒಮ್ಮೆ ಅವು ಕರಗಿಹೋದ ನಂತರ, ದೇವರ ಆಣೆಗೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ತೊಳೆದುಕೋ! ನೀನು ಸಾಬೂನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ, ನೀನು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಳಕಾಗುತ್ತೀಯಾ!”.

ನವೆಂಬರ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮಹಾರಾಜ್ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಡಲು ಹೇಳಿದರು; ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದದ್ದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಮನೆಗೆ ಮರಳುವ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ದಿನಗಳಿಂದ, ಅವರು ಸಂದರ್ಶಕರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತೀವ್ರ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಬೆರಗಾಗೊಳಿಸುವ, ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. “ನಾನು ಈಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಕಿರಿದಾದ ಕಿರಣದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. “ಈ ಉತ್ತರಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿವೆ. ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು... ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕರಗಿಸುತ್ತವೆ; ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ!”

ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಹಾರವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸೆಸ್ ಮರಳಿದೆ: “ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಉಳಿದಿರುವ ಏಕೈಕ ಅಡಚಣೆಯೆಂದರೆ ದೇಹದೊಂದಿಗಿನ ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ, ಒಂದು ದಿನ ನೀನು ಸಾಯುತ್ತೀಯಾ ಎಂಬ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ. ನಿನ್ನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರೀತಿಸು. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅದುವೇ ಪ್ರೀತಿ.”

ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8, 1981 ರಂದು ನಿಧನರಾದರು. ಈ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಕೊನೆಯ

ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ: “ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳುವ ಆಳವಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಬಾರದು, ಕೂಡಿಡಬಾರದು. ಯಾರಾದರೂ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಕು.”

– ಅಂಟೋನಿಯೊ ಪ್ಲಾನಾ ಅವರಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.
 (ಮೂಲ ಆಕರ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಅನುವಾದವನ್ನು ಸ್ಪೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಟೆರ್ಸೆರ್ ಮಿಲೆನಿಯೊ (ನಿಯತಕಾಲಿಕೆ), ಸಂಚಿಕೆ 3 ರಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ (ಸುಮಾರು 1985 ರಲ್ಲಿ) ಪ್ರಕಟವಾದ ಫ್ರೆಂಚ್ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆ ತ್ರೋಸಿಯೆಮ್ ಮಿಲೆನೈರ್ ಆವೃತ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು).

ದೇಹವನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ವಿದೇಹ! ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ
 ದೇಹವನ್ನು ಮರೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿ, ದೇಹವು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ
 ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿದೇಹ-ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕು.

– ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಅಂಬುರಾವ್ ಮಹಾರಾಜ್

ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ

‘ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು (ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವ) ಸತ್ ಚಿತ್ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ಇವು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಅನುಭವದ ಭಾಗವೇ? ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದೇ?’

ಹೌದು, ಇದು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ: ಸತ್ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ.

ನೀವು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೀರಾ? ‘ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ! ಹೌದು!’

ನೀವು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಚಿತತೆ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಸಂದೇಹವಿದೆಯೇ? ನೀವು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ, “ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳೋಣ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಾ? ‘ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.’

ನೀವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದೀರಾ? ‘ಹೌದು’.

ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀವು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ನೀವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರ್ಥ. ಇದೇ ಸತ್ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಇದು

ಸಹಜವಾದುದು ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ: ಚಿತ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ (Consciousness). ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆಯೇ? 'ಹೌದು.'

ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಯಾವುದರಿಂದ? ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಅರಿವಿನಿಂದ (Awareness) ಅಲ್ಲವೇ? 'ಹೌದು'.

ಈ ತಿಳಿಯುವಿಕೆಯೇ ಚಿತ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ/ಅರಿವು. ಈ ಅರಿವು ಕೂಡ ಸಹಜವಾದುದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಸತ್ (ಅಸ್ತಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಚಿತ್ (ಪ್ರಜ್ಞೆ) ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳಿದ್ದಂತೆ. 'ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ 'ನನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ ಆದರೆ ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಈಗ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯ (ಸುಷುಪ್ತಿ) ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ/ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳಬಹುದು. ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇವೆ/ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಪಂಚದ (ನಮ್ಮ ದೇಹ/ಮನಸ್ಸು ಸೇರಿದಂತೆ) ಪ್ರಜ್ಞೆ/ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ (ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ) ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು/ನೆನಪಿನ ಮೂಲಕ ನಾವು ಕನಸಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹ/ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ/ಅರಿವು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ಅನಿಸಿದರೂ, ನಾವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಅಥವಾ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅನುಭವ ನಮಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಉಲ್ಲಾಸದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು

ನಮಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾವನೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಇತ್ತು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ಮೂರನೆಯ ಅಂಶವಾದ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಪರಮಾನಂದದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಆನಂದ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಸಂತೋಷವಲ್ಲ. ಸಂತೋಷವು ಒಂದು ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಅದು ದೇಹ/ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ದುಃಖ ಅಥವಾ ಬೇಸರ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಇದೆ. ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕು ಎಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ, ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕು ಎಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ನನಗೆ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ದುಃಖಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡೂ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಎರಡೂ ನಮ್ಮ ಮಿತಿಗೆ (limitedness) ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚ್ಛಿಂಕಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೊರತೆಯಿದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ, ನಾನು ಅಪೂರ್ಣನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಏನನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಯುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಆನಂದ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾವನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ್ದು (uncaused) ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬಾಹ್ಯ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಚೈತನ್ಯ/ಅರಿವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ಆಕಾಶದಂತೆ ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಅನಂತವಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶವು ಅನಂತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುವ ಅರಿವು ಕೂಡ ಶುದ್ಧ, ಅನಂತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಭಾವನೆಯೇ ಆನಂದ.

ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಈ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ನಾವು ಗಾಢವಾದ, ನಮ್ಮದಿಯ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಪೂರ್ಣತೆ ಕೂಡ ಸಹಜವಾದುದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು
ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಜೈ ಗುರು!

– ಗಜೋಬಾ

ಯಾವುದೇ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ
ಕರ್ಮಯೋಗದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ.

– ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಭಗವದ್‌ಗೋತೆಯ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತೆತು ತರೇ ನೌಸರ್‌ಗದತ್‌ತ ಮಹಾರಾಜರ 'ಐ ಆಮ್ ದಯಾಟ್' (ನಾನೇ ಅದು)

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ನನಗೆ ಆಚಾರ್ಯ ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯವರ 'ಗೀತಾ ಪ್ರವಚನಗಳು' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಗಮನ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಓದಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇತ್ತಾದರೂ, ಅದು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಓದುವ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ವಿನೋಬಾಜಿಯವರ ಪುಸ್ತಕವು ನನಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೊದಲ ನಿಜವಾದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಗೀತೆಯೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಒಡನಾಟವು ಕೇವಲ ಆ ಆರಂಭಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಸಾರವು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಶ್ರೀ ದಾಸಬೋಧ, ಏಕನಾಥಿ ವತ ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರದಂತಹ ಪವಿತ್ರ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತುಕತೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಅರ್ಜುನನ ನಡುವಿನ ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ಸಂವಾದವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು:

ಗೀತೆಯು ಏನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ? ಅದು ಕೇವಲ ಇದನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ: ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದುವವನೇ ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮನ್. ನೀವು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಸತ್ಯವು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಲು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ? ವತ್ಸನಿಗಾಗಿ! (ಕರು). ಆದರೂ ಕರುವನ್ನು ಕೋಲಿನಿಂದ ಓಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಾಲನ್ನು ಇತರರು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಭಗವಂತನು ಉದ್ಧವನಿಗೆ ನೀಡಿದ ಜ್ಞಾನವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದುವ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಜ್ಞಾನಿ ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ, ಆ ಆಸೆಯು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈಡೇರದೆ ಉಳಿದುಹೋಯಿತು.

2026 ರ ಮಾರ್ಚ್ 19 ರ ಮುಂಜಾನೆ, ಗುಡಿ ಪಾಡ್ವಾದ (ಯುಗಾದಿ) ಶುಭ ಹಬ್ಬದಂದು, ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಕಾಕತಾಳೀಯ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಧಾಣೆಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾತ್ ಗೋಪಾಲ್ ಜೋಶಿಯವರು ಬರೆದ 'ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ (ಮಾಲಾ ಉಮಜಲೇಲಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ)' ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಶ್ರೀ ಜೋಶಿಯವರು ಪುಣೆಯ ಗೀತಾ ಧರ್ಮ ಮಂಡಲ ಮತ್ತು ತಿಲಕ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠವು ನಡೆಸಿದ 'ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ರಹಸ್ಯ' ಪದವಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗೀತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದಲೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು, ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ನಾನು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ, ನನಗೆ 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್ - ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಂಡುಬಂದಿತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೃದಯದಾಳದಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರವಚನದ ಮೇಲಿನ ಶೋಕಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಾನು 'ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ'ಯ ಮುಂಬರುವ ಸಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಹೊಸ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕವು ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಬರೆಯಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿತು, ಇದರಿಂದ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಡೀ ಗೀತೆಯನ್ನು ನೋಡುವಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ, ಈ ಸಣ್ಣ ಬರಹವು ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿದೆ.

ಮಹಾರಾಜರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪರಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯದ (ಪೂರ್ಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮ) ಸಾಕಾರ ರೂಪವಾಗಿದ್ದನು.

ತಮ್ಮ ಮರಣದ ಸಮಯವನ್ನು ತಾವೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೂದಲು ಉದುರುವಂತಹ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು... ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಾಗಿದ್ದನು! ಆದರೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ಈ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ 'ಜಪಿ-ತಪಿ ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳು' ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಜ್ಞಾನದ ಆಳವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ!

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು:

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸ್ವಯಂ-ಸೃಷ್ಟಿತ ಮೇರುಕೃತಿ, ಗುಣಕ್ಷೋಭದ ಚಿತ್ರಣ! ಈ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕೃಷ್ಣನಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ವಿರಳ.

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗ, ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಭಕ್ತಿಯೋಗ, ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ತಾನೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದನು. ಹಾಗಾದರೆ, ಇಂತಹ ಆಳವಾದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ಈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯಾರು? ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ: “ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸ್ವಯಂ-ಸೃಷ್ಟಿತ ಮೇರುಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಗುಣಗಳ ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದಲೇ ಮೂಡಿಬಂದ ಚಿತ್ರಪಟವಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಮೊದಲ ಪದವೆಂದರೆ “ಗುಣಕ್ಷೋಭ”. ಇದು ಗುಣ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಾಗಿದ್ದು, ಮಹಾರಾಜರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಿಖರತೆ ಮತ್ತು ಆಳದೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾರಾಜರ ‘ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್’ ಪುಸ್ತಕದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವ ಮುನ್ನ, ಈ ಎರಡು ಪದಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು “ಗುಣಗಳ ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಯಂ-ಸೃಷ್ಟಿತ ಚಿತ್ರಪಟ” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ

ತು ಕ್ಷೋಭೆ

‘ಗುಣ’ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸಹಜವಾದ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಲಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಸಾರ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಕ್ಕರೆಯ ಸಿಹಿ, ಹಣಸೇಹಣ್ಣಿನ ಹುಳಿ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪಿನ ಉಪ್ಪು -

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವುಗಳ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ; ಇವು ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ರುಚಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಜೀವಿಗಳು ಸೇವಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಪೋಷಕಾಂಶವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾರವನ್ನು (ಸತ್ತ್ವ-ರಸ) ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾರದಿಂದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ - ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಜ್ಞೆ, “ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ, ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಜರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಇರುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೇ ಆಗಿದೆ - ‘ನಾನಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬ ಸರಳ ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಚೈತನ್ಯ (ಪ್ರಜ್ಞೆ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಚೇತನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಆಂತರಿಕ ದೀಪ ಅಥವಾ ಒಳಗಿರುವ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರನ್ನು ನೀಡಿದರೂ, ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಸತ್ತ್ವ ಗುಣದಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ತ್ವವಿದೆ - ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಇರುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆ. ಈ ಗುಣದ ನಿರಂತರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಮೂರು ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ: ಆಹಾರ, ನೀರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣವಾಯು (ಪ್ರಾಣ). ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಇರುವಿಕೆಯ ಗುಣವು ಕ್ರಮೇಣ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಣದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಜಗತ್ತು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಣವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ದೇಹವು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಜಡ ವಸ್ತುವಾಗಿ - ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ,

ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ರಹಿತವಾಗಿ, ಕೇವಲ ಒಂದು ಮರದ
ತುಂಡಿನಂತೆ.

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियवर्षवर्जितम् ।
असक्तं सर्वभृच्चैर्व निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥
- ಭಗವದ್ಗೀತೆ (ಅಧ್ಯಾಯ 13, ಶ್ಲೋಕ 15)

ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್ (ನಾನೇ ಅದು): — “ನಾನು ಯಾರು?”

ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ವ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರ: “ಅದೇ ನಾನು.” ಇದರ ಮೂಲದಲ್ಲಿದೆ, ವಿಚಾರಣೆಯು “ನಾನು” ಎಂಬುದರ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಗುಣದ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನಡೆಯುವಾಗ, ತಿನ್ನುವಾಗ ಮತ್ತು

ಕುಡಿಯುವಾಗ, ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು “ನಾನು” ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಇರುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆ - ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಜ್ಞೆ - ಮೂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, “ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಸತ್ತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಬೇರೂರಿದೆ; ಇದು ಸತ್ತ್ವದೊಳಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಗುಣವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಹೇಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು? ನಿಜವಾಗಿ ಏನಾಯಿತು? ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ, ಈ ಇರುವಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿತು ಮತ್ತು ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ “I am, I am” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು “ಮೀ... ಮೀ...” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವು ಸತ್ತ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಗುಣವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣವಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ 'ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ' ಎಂಬ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧವಿರುವಂತೆ, 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ.. ಇದು ಸತ್ತ್ವದ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಸತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ... ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಆ ಶುದ್ಧ ಸಾರದ ಗುಣವೇ... 'ನಾವಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ನಮಗೆ ಅನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಜಗತ್ತು ಇದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾದವಿದೆ.. ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ! ಇದು ಸತ್ತ್ವಗುಣ! ಗುಣ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ, ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ!

ಮೂಲಗುಣವೂ ಸತ್ತ್ವದ ಮೂಲಕವೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸಹ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ. 'ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಆ ಸತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ 'ಸ್ವತ್ತ್ವ' (ಸ್ವಯಂ) ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವದ ಗುಣವೇ.. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ 'ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು' ಅನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ದೇಹವು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತು ಸಹ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುಣವು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇರುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ... ಇದು ನಿಮಗೆ 'ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ... ಆ ಗುಣವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಾಗ, ನೀವು "ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ"ಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಗುಣ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾಗುವುದು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅರಿವಿನಿಂದಾಗಿ, ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಖಾತರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಯಾರನ್ನು ಗುಣ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕು? ಇದು ಮಗುವಿನ 'ಜನನ'ವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ.

ನೀವು ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದ್ದೀರಿ. 'ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಕೇವಲ ಈ ಗುಣದ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಗುಣ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ. ಇದು ಸತ್ತ್ವದ ಬೆಳಕು.. ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವದ ಆತ್ಮಗುಣ! ಸಕ್ಕರೆಯ ಸ್ವಯಂ-ಗುಣವು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನವು ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವದ ಸ್ವಯಂ-ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? 'ನಾವಿದ್ದೇವೆ' ಎಂಬ ಇರುವಿಕೆ. 'ನಾವಿದ್ದೇವೆ' ಎಂಬ ಹಾಜರಾತಿ!

ಗುಣಜ್ಞಾನವು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ಗುಣವು ತರುವಾಯ ಹೇಗೆ ಮೂರು ಗುಣಗಳಾಗಿ (ತ್ರಿಗುಣಗಳು) ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಒಳಗಡೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಗುಣವಿದೆ, ಅದರೆ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಅದು ಮೂರಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಮೂರು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಜ್ಞಾನ-ಗುಣ - ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಗುಣ. ಈ ಗುಣದ ಮೂಲಕವೇ ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು - ಯಂತ್ರಗಳು, ಮನೆಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿ - ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ? ಅವೆಲ್ಲವೂ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿವೆ!

ಸತ್ಯವು ಆಹಾರದ ಸಾರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಗುಣವೇ ಅರಿವು. ಈ ಅರಿವು ಮೂರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ - ರಜಸ್, ತಮಸ್ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ. ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಕೇವಲ ಮೂರು ರೀತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ತಾವಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. "ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ" ಎಂದರೆ "ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ", "ಏನನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ತಾನೇ". ಸತ್ಯ ಗುಣದ ಮೂಲಕ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಜಾಗೃತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಈ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿ (ಜಾಗೃತಿ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಜಸ್ (ರಜೋಗುಣ) ಅನ್ನು ಸ್ವಪ್ನ ಲೋಕ (ಕನಸಿನ ಪ್ರಪಂಚ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಮಲನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರುತ್ತಾನೆ - ಅದೇ ತಮಸ್ (ತಮೋಗುಣ). ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಭಾರವಾದ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ; ಇದನ್ನು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ, ರಜಸ್ ಮತ್ತು ತಮಸ್ - ಈ ಮೂರೂ ಸೇರಿ ತ್ರಿಪದ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು (ತ್ರಿಪಾದ ಗಾಯತ್ರಿ)

ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೇ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು.

ದೇಹವು ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರದಿಂದ, ಅದರ ಸ್ಥೂಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ನಂತರ, ಸತ್ತ್ವವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಹವು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸತ್ತ್ವದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾರವೇ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ. ದೇಹದ ಸತ್ತ್ವದ ಸಾರವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ದೇಹವು ಆಹಾರದಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಆ ಆಹಾರದ ಸಾರವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಗುಣವು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೈಹಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಣದ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿವೆ. ದೇಹವೇ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರಜೋಗುಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಾಲಿಕತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು - 'ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ', 'ನಾನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ' ಇತ್ಯಾದಿ ಆಲೋಚನೆಗಳು ತಮೋಗುಣವಾಗಿದೆ.

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮೋಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ; ಅಂದರೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಮೂರೂ ಗುಣಗಳ ಸಂಯೋಜಿತ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಜಸ್ ಮತ್ತು ತಮಸ್ ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ; ಸತ್ತ್ವವು ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ - ಕೇವಲ ವೀಕ್ಷಕ! 'ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಆಹಾರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸತ್ತ್ವದ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ರಜೋಗುಣವು ಕರ್ತೃ, ಕೆಲಸಗಾರ. ತಮೋಗುಣವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಗುಣ ಮತ್ತು ಕಾಯ (ದೇಹ) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇರೇನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ?

एतां विभूतिं योगं च मम यो वेत्ति तत्त्वतः ।

सोऽविकम्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥ १०-७॥

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗದಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾಯ 10), ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪದೇ ಪದೇ ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ: 'ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ವಿಭೂತಿಗಳು! ನಾನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.'

ಅದೇ ರೀತಿ, ಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಅರಿವು ಚೇತನ ಮತ್ತು ಜಡವಾದ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವು ಈ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಇರುವಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಗುಣ ಆಧಾರಿತ ಅರಿವಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಹೊಕ್ಕಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧದ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಹೇಗೆ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುತ್ತದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ವಾಸುದೇವನನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನವು ಸೇವಿಸಿದ ಆಹಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆ ವಾಸುದೇವನ ಸುಗಂಧವು ಇರುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿ - 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಅರಿವಾಗಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇಹವಿರುವವರೆಗೂ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ಇದನ್ನು 'ದೇವರ ದರ್ಶನ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. 'ನಾನು' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು? ಈ ದೇಹವು ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ರೂಪವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಳಗಿನ ವೈಭವವು ನಾನೇ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬನ ಇಡೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನಿಂದಲೇ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಡೆ, ಕೇವಲ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ!' "ಆ ಸ್ಥಳವೇ ನಾನು. 'ಈ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನನ್ನವು' ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ಯಾರು? ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇರುವಿಕೆಯಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಜ್ಞಾನದ ಗಂಗೆಯಾಗಿದೆ! ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವವನು ಯಾರು? ಅದು ಏನು, ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಾಧುಗಳು ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಕೇಳದೆ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನಿಸದೆ, ನಿಮಗೆ ದೇವರ

ದರ್ಶನವನ್ನು ಕರುಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇರುವಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವೈಭವವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಬರುವ ಮತ್ತು ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅದರ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಮತ್ತು ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಹೋಗುವುದು ಯಾವುದು? ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ! ಗೋಚರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ, ಕಾಣುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ, ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ. 'ಇವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು' ಎಂದು ಘೋಷಿಸುವವನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ."

ಮಹಾರಾಜರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮಹತ್ವದ ಪದವೆಂದರೆ "ಕ್ಷೋಭೆ" (ಕ್ಷೋಭ). ಈ ಪದವು ಒಂದು ತಲ್ಲಣ, ಸ್ಫೋಟ, ಹಠಾತ್ ಪ್ರಚೋದನೆ ಅಥವಾ ಸ್ಫೋಟಕ ಅಡಚಣೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೀವ್ರ ಆಂದೋಲನ ಅಥವಾ ಕೋಪದ ಉಲ್ಪಾಟಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಪವು ಅದರ ಉತ್ತಂಗವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ - ಅತಿಕ್ರೋಧ, ಒಬ್ಬರು "ಕೋಪದ ಸ್ಫೋಟ"ದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಈ ಪದವೇ ತನ್ನೊಳಗೆ ಒಂದು ಹಠಾತ್ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯುತ ಸ್ಫೋಟದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಸ್ಫೋಟ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಠಾತ್ ಆಗಿ ಸಿಡಿದು, ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಮಹಾರಾಜರು "ಗುಣಕ್ಷೋಭ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ - ಗುಣದ ಸ್ಫೋಟ ಅಥವಾ ಆಂದೋಲನ, ಆದಿಸ್ವರೂಪದ ಇರುವಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಠಾತ್ ಪ್ರಚೋದನೆ.

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಗುಣಕ್ಷೋಭವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಈಗ ನಾವು ಅವರದೇ ಮಾತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗೋಣ ಮತ್ತು ಅವರು ಈ ಆಳವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಗುಣಕ್ಷೋಭ ಎಂದರೆ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಅರಿವು ಹಠಾತ್ ಆಗಿ ಮೂಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅರಿವಿನೊಳಗೇ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು

ಆಡುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅರಿವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವನು ಯಾರು? ಇದರ ಮೂಲ ಯಾರು, ಇದರ ತಂದೆ ಯಾರು? ದ್ರಷ್ಟಾರನೇ ಅಥವಾ ದೃಶ್ಯವೇ? ದ್ರಷ್ಟಾರನೇ!

ಗುಣಕ್ಷೋಭ ಎಂದರೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡುವುದು. ಇಲ್ಲಿ, ಗುಣವೇ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಣಕ್ಷೋಭದ ಮೂಲಕವೇ ಮಾಯೆಯು ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಗುಣದ ಈ ಕ್ಷೋಭೆಯು ಸಂಭವಿಸುವ ಮೊದಲು, ಯಾವುದೇ ಮಾಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

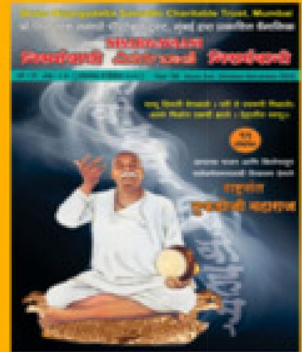
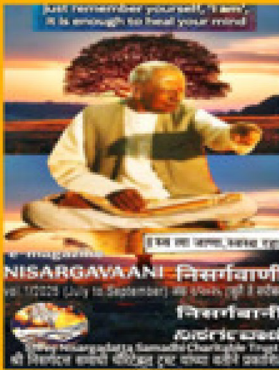
– ಅನಿಲ್ ಚುಬೆ
ಢಾಣೆ (ಪಶ್ಚಿಮ)
+91 98192 14661

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು...)

ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ
ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತ ದೈವಿಕ ಸತ್ಯವು
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ.

– ಶ್ರೀ ಅರಬಿಂದೋ

The digital journey of **Nisargavaani** tri-monthly began last year with a single step into the vast world of technology. As we embark on this path, we find ourselves immersed in a realm where connectivity and information flow seamlessly across the globe. This journey will take us ahead to an ever-growing ways of communication, connectivity and responses. Embracing the digital journey means being open to change, committed to lifelong learning, and ready to harness the power of technology to bring about positive changes in numerous lives and create a brighter future for all.

